

Dissælde det vilde forekomme mig aldeles urigtigt og uforstandigt at vedtage en saadan Bestemmelse. Da det imidlertid ikke foreligger, har jeg ingen Grund, havt til at stille Forslag i saa Henseende. Naar jeg ikke desto mindre vilde udtale mig om det foresliggende Forslag, saa er det, fordi det ikke alene er fordret, at de skulle være danstf. Undfødsret, men tillige, at de skulle have danstf. Indfødsret. Det at man vil kræve, at Sagen maaske ansættes som Konkurs, eller i den hvilken som helst anden Bestilling, ved denne lille lollandst. Bane, uden at han er saa lykkelig at have danstf. Indfødsret, forekommer mig at være høist urigtigt. (Turen: Det er Udtrykkene i andre Koncessioner). Det er en Feiltagelse. Jeg erindrer bestemt Udtrykkene i den Koncession, der i sin Tid blev givet, beregnet paa at henhjælpes af Kjøbmanden. Der var maaske netop der en særegen Anledning til at optage en saadan Bestemmelse, men desuagtet har man end ikke der denne Bestemmelse. Der findes nemlig der lignende Udtryk, som i det her foresliggende Forslag, men ved Siden deraf er der givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at gjøre Undtagelse derfra. Det erode Medlem vil altsaa se, at det ikke er det samme, som her er foreslået. Jeg har imidlertid ikke troet at burde tillægge denne Bestemmelse nogen overveienende Vægt, og har derfor ikke villet gjøre Thinget Meilighed med at foretage Afstemning, derover, medens jeg dog paa den anden Side heller ikke har villet undlade at udtale mig derimod. Jeg anser at det Helt taget for mit Vedkommende Indfødsret som et temmelig forældet Institut, som man vistnok en Gang vil se at komme bort fra. Det er dog i visse Maader en Fordom, som maaske var naturlig i sin Tid, og som den Gang havde sin relative Beretigelse, men som ganske vist, hvor meget den end er os indpodet gjennem vor Opdragelse, dog en Gang vil falde. Høist etendommeligt finder jeg det rigtigt, at man vil udvide denne Bestemmelse om Indfødsret, til endog saa at angaa Bestillingsmænd, medens det ellers dog kun er Embedsmænd, der skulle have Indfødsret. Jeg har, som sagt, troet at burde udtale dette; jeg erkjender, at Bestemmelsen

ganske vist ikke vil have nogen stor praktisk Betydning. Jeg skal, hvad der er Hovedsagen, anbefale det erode Thing at følge Udvalget, som er enigt med Ministeren, dog saaledes, at man med Hensyn til Indskrænkningen i den Anlægssum, som man hidtil er gaaet ud fra, følger Udvalgets Bestal. Saa meget mindre Grund turde der her være til at foretage de Indskrænkninger, der paa forskjellige Maade ere bragte i Forslag af 2 enkelte Medlemmer af Udvalget, som det er Tanker, som det samme Medlemmer ikke engang have havt ved Sagens tidligere Behandling, men det er nu pludselig, da Sagen skal for til 3die Behandling, at det er faldet dem ind, at foreslaa disse Indskrænkninger, ikke at tale om, at det, man er gaaet ud fra i det Forslag, der foreligger, er det samme, der fandtes i den tidligere Lov. (Turen: Det erode Medlem vil altsaa se, at det ikke er det samme, som her er foreslået.)

Turen: Maatte jeg gjøre det erode Medlem opmærksom paa, at i Lovet af 9de Februar 1866 om Koncessionen paa den saakaldte Kjøbmandst. Bane, staar der: Samtlige ved den i Kongeriget Danmark beliggende Del af de omhandlede Baneanseer ansatte Ombeds- og Bestillingsmænd skulle være indfødte Danstf. eller have danstf. Indfødsret, og være danstf. Undfødsret. Det erode Medlem vil altsaa se, at det ikke var uden Grund, at jeg gfbød ham i hans Foredrag, at

Frederiksen: Det erode Medlem har ikke vist, at der var nogen Grund til den Afbrydelse, han gjorde. Han bemærkede, at det stod i alle de andre Koncessioner, og det var det, jeg tillod mig at sige, var en Feiltagelse. Jeg nævnte et Exempel paa en Koncession, hvor det stod anderledes, og hvis jeg ikke tager fejl, var det for Dvrigt, endda den samme Koncession, som han omtalte. Men det erode Medlem læste heller ikke den Paragraf, han citerede, ud thi saa vilde det erode Medlem have set, at der staar, hvad jeg tillod mig at nævne, at Ministeren er berettiget til at gjøre Undtagelser. Denne Bestemmelse har altsaa i Virkeligheden ikke engang staet i den Koncession, som det erode Medlem drog frem, endfise da i de andre Koncessioner.